

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра китайської філології

Курсова робота

з китайської філології на тему:

ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ
ВИСЛОВАЛЮВАННЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи ___ кит.06-22_____

факультету східної і слов'янської
філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми: китайська мова
і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.065 Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша -китайська

Дем'янець Дар'ї Віталіївни

Науковий керівник:

доц.Малинюк Ірина Володимирівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРАГМАТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИСЛОВЛЮВАННЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	6
1.1 Концепція функціонально-прагматичної організації висловлювання.....	6
1.2 Специфіка організації висловлювань у китайській мові.....	10
1.3 Класифікація функцій висловлювань в китайській мові.....	16
Висновки до Розділу 1.....	19
РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИСЛОВАЛЮВАННЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	20
2.1 Морфологічна структура слів у китайській мові.....	20
2.2 Синтаксична структура речень у китайській мові.....	22
2.3 Використання пунктуації у китайській мові.....	25
Висновки до Розділу 2.....	29
ВИСНОВКИ.....	30
论文摘要.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	33

ВСТУП

У сучасному світі, де глобалізація та міжкультурний обмін займають все більш важливе місце, вивчення мови та культури Китаю стає особливо актуальним. З більш, ніж мільярдом носіїв китайська мова є однією з найпоширеніших мов у світі. Уміння ефективно та належним чином спілкуватися з представниками китайської культури стає важливим фактором успішної співпраці в багатьох сферах, включаючи бізнес, дипломатію, туризм та міжкультурні відносини.

Однак для досягнення високого рівня комунікативної компетенції в китайській мові необхідно володіти не тільки лексико-граматичними навичками, а й розуміти функціонально-прагматичні особливості організації висловлювання. Спілкування китайською мовою має свої особливості, які потребують спеціального вивчення та розуміння.

Тому **актуальність теми** полягає в необхідності систематизації та аналізу функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювання в китайській мові. Завдяки детальному аналізу функціонально-прагматичних аспектів китайської мови здобувачі зможуть вдосконалити свої усні та письмові навички, а перекладачі зможуть точніше передавати наміри та емоції в перекладі.

Метою дослідження є встановлення функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювань у китайській мові.

Для досягнення мети дослідження передбачаються такі **завдання**:

1. Вивчення функціонально-прагматичних особливостей організації мови в китайській мові.
2. Аналіз мовних засобів і структур, що використовуються для досягнення різних цілей спілкування в китайській мові.
3. Класифікація функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювань у китайській мові залежно від їх комунікативної ролі та контексту.

Об'єктом дослідження є висловлювання в китайській мові.

Предметом дослідження є функціонально-прагматичні особливості організації висловлювання в китайській мові. Мовні засоби та структури, які використовуються

в китайській мові для досягнення комунікативних цілей, а також їх класифікація залежно від їх функціонально-прагматичної ролі та контексту.

Матеріалом дослідження є різні джерела матеріалу для вивчення функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювання в китайській мові. Зокрема, були використані словники української і китайської мов для отримання лексичної та семантичної інформації. Також були використані речення з публіцистичних і художніх текстів, що дозволило аналізувати стилістичні та граматичні особливості висловлювань. Жива мова була використана для вивчення реальних комунікативних ситуацій і виявлення їхнього впливу на функціональну організацію висловлювання.

Методи дослідження. Аналітичний метод, щоб детально проаналізувати літературні джерела, наукові статті та інші документи, що стосуються функціональних і прагматичних особливостей китайської мови.

Метод порівняння дозволяє порівняти функціональні та прагматичні особливості організації висловлювання в китайській мові з подібними особливостями в інших мовах.

Лінгвістичний аналіз для виявлення мовних структур і засобів, які використовуються для організації висловлювань китайською мовою. Це включає аналіз синтаксичних структур, лексичних одиниць, морфологічних особливостей та інших лінгвістичних аспектів.

Контент-аналіз дозволяє систематизувати та класифікувати отримані дані, щоб визначити основні теми, тенденції та характеристики функціональних і прагматичних засобів китайської мови.

Наукова новизна дослідження полягає в систематизації та аналізі функціонально-прагматичних особливостей лінгвістичної організації китайської мови. На сьогоднішній день дослідження цих аспектів є обмеженими та недостатньо систематизованими. Метою цього дослідження є ліквідація цієї наукової прогалини.

Вивчення функціонально-прагматичних особливостей організації мови в китайській мові має велике **практичне значення**:

Вивчення цих особливостей допоможе учням і вчителям китайської мови краще розуміти та ефективніше використовувати мовні засоби в ситуаціях спілкування.

Також може бути корисним для перекладачів, які працюють з китайською мовою, оскільки дозволить їм краще зрозуміти та передати функціонально-прагматичні особливості перекладу.

Практичне застосування результатів дослідження полягає в підвищенні якості міжкультурної комунікації з представниками китайської культури та мови в різних сферах, таких як економіка, дипломатія, туризм тощо. Розуміння функціональних і прагматичних аспектів китайської мови допоможе поліпшити взаєморозуміння і підвищити ефективність спілкування з китайськомовними співрозмовниками.

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного з розділів, загальних висновків, анотації та списку використаної літератури. Загальний обсяг роботи -34 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРАГМАТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИСЛОВЛЮВАННЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. Концепція функціонально-прагматичної організації висловлювання

Концепція функціонально-прагматичної організації висловлювань у китайській мові розглядає спосіб використання мовних висловлювань для досягнення комунікативних цілей і взаємодії між співрозмовниками. Він включає аналіз мовних функцій, структурних особливостей речень, використання лексики та граматичних конструкцій, а також зв'язок між мовними висловлюваннями та контекстом, у якому вони використовуються. (Бацевич, 2014)

Ритуал привітання у різних культурах має на меті прояв уваги і поваги до співрозмовника. Однак словесна форма привітання часто позначається національною своєрідністю, що пов'язано з традиціями дотримання відповідного ритуалу, історичними обставинами, релігійними віруваннями тощо. Так, в українській культурі привітання “Доброго ранку!” виражає побажання людині сприятливих обставин протягом дня та відповідного позитивного налаштування. Просторічне привітання “Здоровенькі були!” передає побажання здоров'я, а діалектна форма привітання “Слава Ісусу Христу!”, що побутує серед мешканців Карпат, відтворює віру в Бога благословення усіх справ людини. (Война, Воробей, Гончаренко, Ісаєва, 2016)

Привітання в Китаї завжди мали велике значення і були важливим елементом під час спілкування. Сучасні формули привітання можуть включати елементи, що нагадують фрази західних країн, але вони також відображають унікальні аспекти китайської культури та традиційні цінності, які важливі для спілкування в китайському суспільстві.

Ввічливість і соціальний статус:

У китайській мові використовуються вирази, які виражають різний рівень ввічливості та поваги залежно від соціального статусу співрозмовника. Наприклад, вживання слова "Ви" (您, nín) замість "ти" є більш ввічливим і свідчить про повагу до співрозмовника.

Вічлива форма вітання: "Привіт! " - "您好!" (nín hǎo), де "您" (nín) вказує на вищий статус або повагу до співрозмовника.

Крім цього, цікавими є привітання знайомих між собою людей, друзів чи близьких родичів. Наприклад, ідучи на роботу ми можемо почути такі вислови:

“上班呀!” (Shàngbān ya) - “На роботу?”. Якщо ви зустрінетесь ввечері відповідно у вас запитають: “回来啦?” - (Huílái la) - “Додому?”. Якщо китаєць побачить, що його друг чимось займається, він може запитати: “忙呢?” - (Máng ne) - “Зайнятий?”.

Також в китайській мові інтонація та невербальні засоби спілкування, такі як жести, міміка та тон голосу, мають велике значення для передачі інформації та вираження підтекстових значень (Жень, Ісаєва, Кірносова, 2017). Наприклад, тон голосу може вказувати на настрій або емоцію, а жести та міміка можуть підкреслити або змінити інтерпретацію висловлювання. Прикладом може слугувати запитання "Ти голодний?" (你饿了吗?, nǐ è le ma?) воно може мати різне значення залежно від наголосу та контексту. Якщо воно вимовляється з наростаючим наголосом, це може означати, що співрозмовник підозрює, що ви голодні. Але якщо воно вимовляється з пониженою інтонацією, то це просто питання без прихованого змісту.

Китайське риторичне запитання є різновидом привітання та має історичне та культурне підґрунтя. Його походження пов'язане з великим значенням їжі у традиційній китайській культурі. Адже, старовинна китайська мудрість говорить : “Те, що ми їмо - це або ліки, або отрута”. Це підкреслює важливість і значення добору продуктів харчування, їх поєднання та приготування для забезпечення здоров'я та довголіття. Важливість можливості вчасно поїсти набула особливого значення в періоди скрути в історії Китаю, коли голод забрав мільйони життів. Такі питання про харчування та дії відображають глибокі культурні та історичні аспекти, які відіграють важливу роль у китайському суспільстві.

У китайській мові існує багато готових формул і виразів, які використовуються для вираження ввічливості, привітання, подяки та інших комунікативних дій. Фрази на зразок "Я дуже вдячний" (非常感谢, fēicháng gǎnxiè)

або "Дуже дякую" (非常感谢, fēicháng xièxiè) часто використовуються, коли дякують або висловлюють вдячність. "不好意思" (bù hǎoyìsi) використовується, щоб висловити вибачення чи пояснення. "请问" (qǐngwèn) використовується для ввічливого запитання або ввічливої перспективи. Наприклад зустрівшись зі старшою людиною чи важливою людиною, краще використовувати ввічливу форму "Давно не бачилися" (好久不见, hǎojiǔ bújiàn) або "Дуже приємно познайомитися" (很高兴见到您, hěn gāoxìng jiàn dào nín). Щоб підкреслити повагу до співрозмовника.

У китайській культурі існує термін "лице" (面子, miànzi) що має велике значення. Воно відображає соціальний статус, гідність і повагу. Люди з вищим соціальним статусом, такі як старші, вчителі чи менеджери, зазвичай мають більше "лице" і отримують більше поваги. Тому китайській культурі часто використовуються вирази, які зберігають "лице" співрозмовника і виражають повагу до нього. Наприклад, замість прямого запитання "Чому ти це зробив?" Ви можете сказати: "Ви не можете пояснити, чому це сталося?", щоб зберегти "лице" співрозмовника (Козоріз, 2014).

Титули та привітання китайською мовою використовуються для того, щоб підкреслити ввічливість і показати повагу до людини, з якою ви розмовляєте. Наприклад, такі титули, як "Пане" (先生, xiānshēng) для чоловіків або "Пані" (女士, nǚshì) для жінок, використовуються для звернення до людей похилого віку, вчителів або керуючих.

Тому, замість прямого запитання "Як вас звати?" можна сказати: "Як до вас звертатися?" (请问您贵姓?, qǐngwèn nín guìxìng?), щоб висловити повагу та ввічливість.

Слід пам'ятати, що спілкуючись з китайцями не варто використовувати прізвиська або вульгарні звертання. Не варто зловживати професійними звертаннями або використовувати такі слова, що будуть образливі чи несприятливі для інших людей- все це є табу при звертаннях.

В китайській мові існує культурне поняття, відоме як "межа" (范围, fànwei), яке визначає межі та допустимість мови відповідно до суспільних норм. Цей аспект

стосується того, які теми можна обговорювати в різних контекстах і з різними людьми (Бондаренко, Комарницька, 2014). Питання сімейного та особистого життя можуть вважатися приватними, і їх не можна обговорювати на роботі чи з незнайомцями. Тому краще уникати подібних питань, якщо вам не вистачає близькості зі співрозмовником.

Також використання метафор і прислів'їв поширене для передачі певних ідей або вираження побажань. Це надає барвистості та ефектності мові. Наприклад, бажаючи комусь успіху чи процвітання, можна сказати: "Нехай ваші діти будуть мудрі, як Дунхай" (愿你的孩子像东海一样聪明, yuàn nǐ de hái zi xiàng dōnghǎi yī yàng cōngmíng), де "Дунхай" означає який символізує нескінченність і мудрість.

Також, активне використання в мові дієслів, що виражають дії і стан людини. Воно допомагає уточнити інформацію та зробити вислів більш точним. Замість загального твердження "Я розумію", ви можете сказати "Я прочитав і зрозумів" (我读了并且理解了, wǒ dú le bìng qiě lǐ jiě le), щоб підкреслити активну дію розуміння (Васько, Валігура, Козуб, 2016).

Отже, у китайській мові існує концепція функціонально-прагматичної організації мови, яка визначається соціальними та культурними нормами та контекстами. Ця концепція враховує якість і релевантність мовних висловлювань для відповідних завдань спілкування, таких як вираження ввічливості, поваги, подяки або прохання. Це відображає важливість міжособистісних стосунків і комунікативного контексту в китайському суспільстві.

1.2. Специфіка організації висловлювань у китайській мові

Будь-яка думка стає зрозумілою іншим людям лише через мову, неважливо, усну чи письмову, але саме через неї. Речення є формою вираження думок, але вони не містять висловлювання. Наприклад, прохання закрити вікно не містить висловлювання. Таким чином, висловлювання в мові зазвичай виражаються в розповідних реченнях.

Під час спілкування з іншими людьми мовці не просто будують речення, вони використовують їх для того, щоб проінформувати, попросити щось, дати пораду іншим людям, запитати в когось щось, виразити вдячність і ще дуже багато для чого. У лінгвістиці ми можемо спостерігати, що термін “висловлювання” має синонім- “мовленнєвий акт”. Саме в цих актах ми використовуємо речення, але мовленнєві акти і реченнями - різні поняття.

Основна відмінність між реченням та висловлюванням полягає у тому, що речення - безперервна одиниця мови, у той час як висловлювання є конкретною формою речення, яка залежить від контексту комунікації. Виходячи з цього можна зробити висновок, що речення буде залишатися незмінним, тоді як висловлювання буде адаптуватися до конкретних умов спілкування.

Речення характеризується тим, що має систему внутрішніх зв'язків. Вони виражаються відповідними граматичними засобами. Висловлювання, крім системи внутрішніх зв'язків (якщо воно складається з більш ніж одного слова), має зовнішні зв'язки - з попередніми висловлюваннями, “з іншими одиницями контекст”.

У реченні крім граматичної предикативності спостерігаються і формальні передумови висловлювання відповідної модальності (ствердження - заперечення, форми способу тощо), комунікативні установки (розповідь - спонукування - питання) та інші. У висловлюванні все вирішує інтонація. Речення завжди буде формально завершеним. Для висловлювання така завершеність не є обов'язковим елементом - воно може бути представленим окремим словом, словосполученням, “неповним” і “повним” реченням.

Висловлювання за своєю природою є унікальним, адже воно пов'язане з певним автором (автор, що пише, або автор, що говорить) та направлене на

одержувача інформації: а саме аудиторію, читача чи слухача. Крім того, воно створюється у певний момент часу з певною метою, відображає певну частину реальності, виконує комунікативну функцію та відповідає певній мовній ситуації.

Висловлювання повинно бути розповідним реченням.

Наприклад : “Якщо світить зелене вітло світлофора, то ти маєш право без зупинки рухатися дорогою надалі” .

Висловлювання - речення, що виражає наявність або відсутність ознак, властивостей чи відношень у певних об'єктах.

Висловлювання - це форма мислення, в якій стверджуються , якісь факти. Наприклад: “Ця квітка червона ”, або “У прямокутному трикутнику квадрат гіпотенузи дорівнює сумі квадратів катетів»” тощо.

Істинні так хибні висловлювання можуть бути щодо як емпіричних, так і абстрактних об'єктів. Вони також виражають відношення між об'єктами думок і фіксують наявність або відсутність ознак і властивостей у класі об'єктів або їх елементів. Це може включати у себе всілякі висловлення від таких як "Сонце зійшло" до "Любов - найвища форма взаєморозуміння".

Висловлювання може бути істинним, якщо воно несе сенс або зміст в собі. Подібним чином хибним висловлюванням називають таке висловлювання, яке є вираженням помилкового судження.

Ось декілька прикладів істинного висловлювання:

“Квіти ростуть на клумбі.”

“Риби плавають у воді.”

“Птахи є перелітні та осілі.”

“Сонце - це зірка”.

Ось декілька хибних висловлювань:

“Над Дніпром вночі яскраво світить сонце”.

“На яблуні ростуть черешні.”

“Метелики не вмюють літати.”

“Усі риби плавають тільки за течією.”

Не дивлячись на те, що між реченнями та висловлюванням є нерозривний зв'язок, їх не можна утотожнювати. Наприклад, якщо правильно перекладати з однієї мови на іншу, то висловлювання залишається незмінним, незважаючи на те, що воно може бути змінене.

Речення - це граматична структура, яка складається з одного чи кількох слів і завжди виражає завершену думку. Воно має своє значення, граматичну будову і інтонаційну форму, які разом виражають певну думку відносно дійсності. Речення може включати в себе категорії модальності (наприклад, можливість, обов'язок), часу (наприклад, минулий, теперішній, майбутній) і особи (наприклад, перший, другий, третій).

В такій мовній конструкції, як речення слова об'єднуються за певними граматичними чи синтаксичними правилами. Безперечно речення є граматичною (синтаксичною) категорією, оскільки воно виражається через синтаксичні зв'язки між словами, фразами та іншими елементами мови у ньому. У мовній граматиці, синтаксис вивчає структури речень та їх складові частини, такі як підмети, присудки, додатки і т. д. Граматичні правила визначають порядок слів та їх функціональні відношення, які утворюють змістовні речення. Таким чином, речення являє собою граматичну одиницю, що відображає синтаксичну структуру мови.

Між реченням та висловлюванням є такі відмінності:

Речення має свою ціль, яка виражається через спосіб його конструкції, а також через лексичні елементи, наприклад, модальні слова. У виразі мовленнєвого акту говоріння, мовець обирає речення з певною іллокутивною метою, щоб виразити свій комунікативний намір чи мету.

Іллокутивна мета в свою чергу - це намір чи ціль, яку виражає висловлювання або дія в мові. Мається на увазі, що той хто говорить хоче досягти мети за допомогою свого висловлювання. Наприклад, іллокутивна мета може бути попередженням, переконанням, проханням, запитанням тощо. У мові це може виявлятися через вибір відповідних слів, тону голосу, жестикуляцію та інші мовні та невербальні елементи.

Іноді відмінності між висловлюванням та реченням визначаються їх комунікативною структурою, яка включає порядок слів та інтонацію.

Речення зазвичай містить терміни, які конкретно вказують на окремі об'єкти. У висловлюванні ці терми фактично посилаються на конкретні об'єкти, які можуть бути прийняті з загальної точки зору або в межах спільного фонду знань між учасниками мовленнєвої ситуації.

Китайська мова належить до надсімейства китайсько-тибетських мов і є найпоширенішою мовою у світі, носіями якої є понад 1,3 мільярда. Це одна з найскладніших мов для вивчення, поряд з табасаранською, ескімоською та хайда. (Мурашевич, 2013)

Сучасна китайська мова має десять груп діалектів, які відрізняються фонетично, лексично та граматично, але мають спільні основи, завдяки чому носіям різних діалектів майже легко зрозуміти один одного. Класична літературна мова походить від скандинавських діалектів, тоді як стандартна китайська фонетика базується на пекінській вимові.

Китайська писемність розвивалася на основі єдиної системи письма, в якій символи передавали значення слів, а не звуків. Згодом діалекти розвивалися в різних державах, але північні діалекти стали основою для формування гуаньхуа, офіційної мови Китайської імперії, яка використовувалася в письмових документах і в спілкуванні між чиновниками і правителями. Існувала також мова байхуа, яка використовувалася в повсякденному усному спілкуванні серед простих людей. (Беляєва, 2016).

Розвиток китайської мови супроводжувався важливими подіями. Одним із них було використання байхуа в письмових документах з 1610 по 1661 рік, а остаточне прийняття байхуа як основної мови відбулося на початку 20 століття під час руху за демократизацію грамотності. Це допомогло зменшити відмінності між різними діалектами.

Значних змін зазнав лексичний склад китайської мови. У 1 столітті нашої ери з поширенням буддизму з'явилися нові поняття, а в 20 столітті вплив західної цивілізації приніс адаптовані терміни. (Война, Воробей, Гончаренко, Ісаєва, 2016)

Щоб зрозуміти більшу частину сучасної китайської мови, достатньо вивчити 500 найпоширеніших ієрогліфів, а знання 2400 ієрогліфів дозволить зрозуміти до 99%

тексту. Для того, щоб вільно читати нетехнічні китайські публікації, вам потрібно знати близько 3000 символів.

Вивчення китайської з кожним роком стає все більш популярним. Однак вона вважається складною мовою, що відображено у виразі "китайська писемність", що означає щось незрозуміле і складне. Це пояснюється обмеженою кількістю ієрогліфів, а також специфічною структурою і порядком слів у китайській мові. Китайська може сприйматися як легша або складніша залежно від вашої точки зору. Хоча вона має майже необмежену кількість ієрогліфів, кількість складів обмежена, що призводить до меншої різноманітності формулювань. У китайській мові голосні та приголосні звуки поєднуються у фіксовану кількість тонованих складів. Наприклад, у путунхуа є 414 складів і 1332 з варіаціями тонів (4 тони в путунхуа, кожен склад може мати від 1 до 4 варіацій тонів, а також є нейтральний тон). (Зозуля, І. Є.Ян, Ке,2019)

Китайська мова є типовим прикладом ізольованої мови, що означає, що явище словоперемикання майже повністю відсутнє. У таких мовах немає окремого звука як носія значення, а також неможлива наявність тонованого чи тонованого звука як носія значення (Мурашевич,2013). Склад як носій значення має жорстку, фіксовану структуру, оскільки в кожній мові існує певна кількість звуків і обмежена кількість типів складів. В ізольованих мовах склад не піддається звуковим змінам і збігається з морфемою.

Однією з характерних особливостей ізольованих мов є просування складу як основної одиниці фонетичної системи, яка використовується для вираження значення. Хоча склади в ізольованих мовах відрізняються за звуковим складом, вони все ж беруть участь у вираженні значення. Наприклад, у китайській мові слова можуть відрізнятися одним звуком, наприклад 工 gong «працювати» та 懂 dong «розуміти». (Кірносорова, 2017)

У китайській мові поділ на склади - це одночасний поділ на морфеми і прості слова. Склади виступають носіями будь-якого значення, і це відображається в законі морфологічного значення складоподілу. У цьому випадку розмежування морфем не відбувається всередині складу. (Кірносорова,2014).

Ось деякі позитивні моменти, які полегшують вивчення китайської мови: відсутність відмінків, складна часова система і складні закінчення, що вимагають запам'ятовування різних форм слів. Залежно від інтенсивності навчання, програми викладання та кількості навчальних годин різних країн зазвичай вивчають китайську протягом двох років.

За Бондаренко (2015) китайська мова має свої особливості, які роблять її унікальною серед інших мов світу. Однією з найбільш помітних особливостей китайської мови є її логографічна система письма, у якій кожен символ представляє семантичне значення. Оволодіння китайським письмом потребує від учня значних зусиль і часу.

Вона має велику кількість тонів, а це означає, що тон вимови слів важливий для розуміння їх семантики. Це може бути складно для тих, для кого китайська мова не є рідною, і вони не звикли до такої різноманітності тонів рідної мови.

Крім того, в китайській мові існує багато ідіом, які використовуються для передачі певних значень і виразів. Це вимагає від учня не тільки знання певних слів, але й вживання їх у правильному контексті. (Колодко, Коломієць, Гончаренко та ін, 2014).

Незважаючи на ці труднощі, китайська мова є однією з найпоширеніших мов у світі та відіграє важливу роль у глобальній комунікації та економіці. Вивчення китайської може відкрити багато можливостей для спілкування з носіями китайської мови та розуміння культурних аспектів Китаю.

Тому китайська мова є всебічною, захоплюючою та незамінною для тих, хто хоче розширити свої мовні навички та зануритися в китайську культуру.

1.3. Класифікація функцій висловлювань в китайській мові

Класифікація функцій виразів у китайській мові допомагає зрозуміти різні цілі та методи спілкування. Кожна функція має свої унікальні властивості та використовується в конкретних ситуаціях. (Крушельницька, 2019)

Основні функції виразів в китайській мові:

1. Інформаційна функція.

Передає інформацію або факти (Конверський, 2015). Вона використовується для повідомлення про події, опису об'єктів, передачі знань тощо. Наприклад:

- 今天天气很热。(Jīntiān tiān qì hěn rè.) Сьогодні дуже жарко.

- 我明天要去北京。(Wǒ míngtiān yào qù běijīng.) Я планую поїхати до

Пекіна завтра.

- 玛丽背着一个大包站在路口，好像在等人。(Mǎlì bèizhe yīgè dà bāo zhàn zài lùkǒu, hǎoxiàng zài dēng rén.) - Мері стояла на перехресті з великою сумкою на спині, наче когось чекала.

2. Експресивна функція.

Виражає особисті почуття, емоції чи думки (Li, Cheng, 2018). Вживається для вираження радості, смутку, захоплення, задоволення тощо. Наприклад:

- 我不喜欢这部电影。(Wǒ bù xǐhuān zhè bù diànyǐng.) Мені не подобається цей фільм.

- 我很高兴见到你!(Wǒ hěn gāoxìng jiàn dào nǐ!) Я дуже рада вас бачити!

- 如此美味!(Rúcǐ měiwèi!) – Як смачно!

3. Регулююча функція.

Спрямована на контроль поведінки або дій співрозмовника. Використовується для вказівок, заборон, прохань тощо (Корбутяк, 2014). Наприклад:

- 请你等一个。(Qǐng nǐ děng yīgè.) Зачекайте.

- 别做这个!(Bié zuò zhège!) Не роби цього!

4. Соціальна функція.

Допомагає підтримувати та зміцнювати соціальні зв'язки. Використовується для вираження привітання, побажання, подяки тощо (Rosst Ma, 2016). Наприклад:

- 新年快乐！ (Xīnnián kuàilè!) З Новим роком!
- 祝你生日快乐！ (Zhù nǐ shēngrì kuàilè!) Вітаю тебе з днем народження!
- 复活节快乐！ (Fùhuó jié kuàilè!) Щасливого Великодня!
- 教师节快乐！ (Jiàoshī jié kuàilè!) З днем вчителя!
- 妇女节快乐！ (Fùnǚ jié kuàilè!) З жіночим святом!

5. Функція переконання.

Спрямована на те, щоб переконати або вплинути на думки та погляди співрозмовника (Любимова, 2019, с. 67). Використовується для аргументації, переконання, висловлення думки тощо. Наприклад:

- 你应该去旅行，这将一个個民动的经验。 (Nǐ yīnggāi qù lǚxíng, zhè jiāng yīgè gè mǐn dòng de jīngyàn.) Вам варто здійснити подорож, це буде чудовий досвід.

- 我们应该关心结果运动。 (Wǒmen yīnggāi guānxīn jiéguǒ yùndòng.) Ми повинні звернути увагу на спортивні результати.

6. Метафатична функція.

використовує метафори та образну мову для передачі відчуттів, почуттів чи ідей (Марцин, 2013). З його допомогою можна створювати образи та нестандартно сприймати інформацію. Наприклад:

- 你的我的阳光。 (Nǐ de wǒ de yángguāng .) Ти моє сонечко.

- 爱情一朵盛开的花。 (Àiqíng yī duǒ shèngkāi de huā.) Любов - це квітка, що розквітає.

7. Фатична функція.

Служить для підтримки процесу спілкування та встановлення контакту зі співрозмовником. Це можуть бути привітання, прощання, підтримка тощо. Наприклад:

- 你好！ (Nǐ hǎo!) Привіт!

- 再见！ (Zàijiàn!) До побачення!

Класифікація функцій виразів у китайській мові допомагає зрозуміти різні цілі та методи спілкування. До основних функцій належать інформаційна, експресивна, регулятивна, соціальна, переконлива, метафатична, фатична та маніпулятивна функції. Кожна з цих функцій має свою унікальну роль і використовується в різних ситуаціях. (Козоріз, 2014).

Розуміння цих особливостей сприяє більш ефективному спілкуванню китайською мовою, оскільки дозволяє підбирати відповідні вирази залежно від ситуації та мети спілкування. Класифікація функцій висловлювань є важливою частиною лінгвістичного аналізу та вивчення китайської мови.

Висновок до Розділу 1

У розділі були розглянуті ключові аспекти функціонально-прагматичної організації висловлювань у китайській мові. Детально розглядається поняття функціонально-прагматичної організації, особливості китайської мови та класифікація функцій висловлювань.

Концепція функціонально-прагматичної організації мови передбачає, що китайська мова має певну мету та спосіб вираження. Висловлювання можуть служити для передачі інформації, виявлення емоцій, регулювання поведінки та впливу на співрозмовника. Розуміння цього поняття допомагає краще зрозуміти мету та контекст спілкування китайською мовою.

Особливості китайської мови, які вивчалися, включають відсутність граматичних закінчень, використання тонів для різних значень слів і велику кількість символів, які можуть мати різні значення. Ці особливості впливають на спосіб висловлювання китайською мовою. Наприклад, відсутність граматичних закінчень ускладнює вираження часу та числа, тому для розуміння часто використовується контекст.

Класифікація функцій висловлювань у китайській мові забезпечує системний підхід до розуміння різних цілей і способів спілкування. Інформативна функція передає факти та інформацію, експресивна функція виражає емоції, регулятивна функція контролює поведінку, а соціальна функція підтримує соціальні зв'язки. Залежно від ситуації та мети спілкування використовуються також метафатична, фатична та маніпулятивна функції. Розуміння та використання цих функцій сприяє ефективному спілкуванню китайською мовою.

Розуміння поняття функціонально-прагматичної організації, особливостей китайської мови та класифікації функцій висловлювань допомагає розкрити складність комунікаційного процесу в китайській мові та забезпечити ефективну взаємодію.

РОЗДІЛ 2. ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИСЛОВАЛЮВАННЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Морфологічна структура слів у китайській мові

Морфологічна структура слів китайської мови дуже особлива порівняно з іншими мовами. Вона відрізняється від звичайної морфології, заснованої на закінченнях і афіксах. У китайській мові морфологічна структура слів формується за допомогою морфем, які мають своє значення і виконують певні граматичні функції. (赵元任, 2013)

Основною одиницею морфологічної будови в китайській мові є морфема. Морфема – це найменша значуща одиниця мови, яку неможливо поділити на менші одиниці. У китайській мові морфемі можуть бути представлені символами, які називаються "знаками", або фонетичними символами, які передають звукове значення.

У китайській мові існує два типи морфем: лексичні морфемі та граматичні морфемі. Лексичні морфемі відповідають за назви предметів, дій, явищ та інших специфічних понять. Вони мають семантичне значення і можуть вживатися як самостійні слова. Граматичні морфемі відповідають за такі граматичні функції, як відмінювання, числівники, сполучники та інші граматичні категорії. (Палеха, 2013).

Порядок морфем у слові в китайській мові відіграє важливу роль у визначенні його значення та граматичних відтінків. Загальна структура китайських слів – це послідовність морфем, яка може бути лексичною або граматичною за своєю природою. Наприклад, у слові "中国" (Zhōngguó, Китай) "中" (zhōng) є лексичною морфемою, що означає "середина", а "国" (guó) також є лексичною морфемою, що означає "країна". (Паламарчук, Стрельчук, Ісаєва, Кірносорова та Шевченко, 2015).

Крім того, в китайській мові використовується компонентний підхід до словотворення. Багато слів складаються з двох або більше морфем, які разом утворюють нове слово з певним значенням. Наприклад, "电话" (diànhuà, телефон) складається з морфем "电" (diàn, електричний) і "话" (huà, розмова).

Таким чином, морфологічна структура слів китайської мови базується на використанні морфем, які мають власне значення і виконують граматичні функції. За назви предметів, дій і явищ відповідають лексичні морфеми, а за граматичні функції – граматичні (Селіванова, 2018). Порядок морфем у слові визначає його значення та граматичні відтінки, багато слів складаються з двох і більше морфем. Ця особливість китайської морфології робить її цікавою та унікальною порівняно з іншими мовами.

Слід зазначити, що в китайській мові також є поняття "колокація". Фрази важливі в китайській мові, оскільки вони допомагають утворювати нові слова та виражати складніші поняття. Вони складаються з лексичних морфем, які взаємодіють одна з одною, утворюючи стійкі словосполучення або ідіоми з певним значенням. (Чорнобай , Лосєв, 2018).

Крім того, в китайській мові є багато граматичних часток, які використовуються для вираження різних граматичних відтінків, наприклад . Час, спосіб, відношення між дієсловом і його об'єктом та ін. Ці частки не мають самостійного значення, але відіграють важливу роль у формуванні граматичної будови речення.

Значення слів у китайській мові також може залежати від тембру голосу, оскільки китайська мова є тональною. Один і той же тон з різним тональним значенням може мати різні значення. Тому правильна вимова тону в китайській мові є важливим аспектом розуміння та правильного вживання слів.

Взагалі морфологічна структура слів китайської мови складна і цікава. В його основі лежить використання морфем, порядок морфем у слові, словосполученнях і граматичних частках. Розуміння цих особливостей допоможе вам ефективніше вивчати та використовувати китайську мову.

2.2 Синтаксична структура речень у китайській мові

Синтаксична структура речень китайської мови заснована на послідовному розташуванні слів і використанні граматичних часток і словосполучень для вираження синтаксичних зв'язків. (Жень, Ісаєва та Кірносова, 2017).

Однією з особливостей китайської мови є відсутність фіксованого порядку слів у реченні. Зазвичай у китайських реченнях підмет стоїть перед присудком, а об'єкт може стояти перед або після присудка. Однак це не жорсткі правила, і порядок слів може бути змінений для наголосу, емоційного вираження або стилістичних причин.

Китайські речення також можуть бути дуже короткими, містити лише підмет і присудок без будь-яких інших деталей. Контекст мовця та вживання визначаються для розуміння повного значення речення. (Любимова, 2019).

Звичайна синтаксична структура речень у китайській мові може бути доповнена додатковими деталями.

Приклади речень зі зміненим порядком слів:

Зворотний порядок слів (OSV): цей порядок слів можна використовувати для виділення або виділення певного елемента. Наприклад: 书我看。(Shū wǒ kàn.) - Я читаю цю книгу.

Сполучний порядок слів (SVC): У деяких випадках присудок може передувати підмету зі сполучником "是" (shì), що вказує на рівність або тотожність. Наприклад: 是我妈妈。(Shì wǒ māma.) - Це моя мати.

Частка 了 (le): Окрім вираження завершеної дії, частка 了 (le) також може використовуватися для вираження зміни стану чи ситуації. Наприклад: 我明天要去北京了。(Wǒ míngtiān yào qù Běijīng le.) - Завтра я полечу до Пекіна (зміна планів). (Зозуля, Ян, 2019).

Частка 过 (guò): ця частка використовується для вираження досвіду або факту, що стався в минулому. Наприклад: 我去过中国。(Wǒ qù guò Zhōngguó.) - Я був у Китаї.

Деякі вставні слова та словосполучення можуть використовуватися для підкреслення додаткової інформації або вираження емоційного забарвлення.

Наприклад: 他是我最好的朋友，没错。(Tā shì wǒ zuì hǎo de péngyǒu, méicuò.) - Він, без сумніву, мій найкращий друг. (高名凯, 2017)

Окрім частки 不 (bù), для вираження заперечення можуть використовуватися й інші частки. Наприклад, частка 没有 (méiyǒu) вказує на відсутність або невиконання дії: 我没有吃饭。(Wǒ méiyǒu chīfàn.) - Я не їв.

У китайській мові є спеціальні конструкції, такі як подвоєні дієслова, які виражають послідовність дій: 吃饭睡觉。(Chīfàn shuìjiào.) - Їсти і спати.

Є також конструкція зі сполучником 跟 (gēn), що вказує на співпрацю чи товаришування: 我跟朋友去公园。(Wǒ gēn péngyǒu qù gōngyuán.) - Я йду в парк з другом. (Шевченко, 2014).

Загалом синтаксична структура китайської мови допускає різноманітні можливості варіації та використання граматичних елементів для точного вираження значень і нюансів. Розуміючи китайські речення, важливо враховувати контекст і особливості спілкування.

Роздільник речення:

Оскільки в китайській мові немає пробілів між словами, певні роздільники речень використовуються для позначення меж слів і фраз. Найпоширенішими роздільниками є такі знаки пунктуації, як коми (,), крапки (。), знаки питання (?) і знаки оклику (!). (Кірносова, 2017).

Існують різні способи задавати запитання китайською мовою. Одним із найпоширеніших способів є додавання в кінці речення частки 吗 (ma). Наприклад: 你喜欢吃中国菜吗? (Nǐ xǐhuān chī Zhōngguó cài ma?) - Ви любите їсти китайську їжу?

У китайській мові відносні речення використовуються для визначення іменника або надання додаткової інформації про нього. Зазвичай вони містять такий сполучник, як 的 (de) або 那 (nà), який вказує на зв'язок між іменником і додатковою інформацією. Наприклад: 我喜欢穿的衣服。(Wǒ xǐhuān chuān de yīfu.) - Я люблю носити одяг. (Козоріз, 2014).

У деяких випадках, якщо тема очевидна або вже згадана, її можна опустити у реченні. Це відбувається в контексті, в якому зрозуміло, хто або що поставлено на карту. Наприклад: 吃饭了! (Chīfàn le!) - (Ми) йдемо! (мається на увазі: ми будемо їсти!)

У китайській мові є багато вдосконалених конструкцій, які дозволяють виражати складніші ідеї та зв'язки між різними елементами речення. Наприклад, умовні речення використовуються для вираження умови та її наслідків: 如果... 就... (rúguǒ... jiù...) - Якщо..., то...

Синтаксична структура речень китайської мови може бути дуже гнучкою і різноманітною. У китайській мові немає строгих правил щодо порядку слів у реченні, але зазвичай підмет стоїть перед присудком. Крім того, граматичні частки, сполучники та словосполучення використовуються для вираження синтаксичних зв'язків і структури речень. (Колодко, Коломієць, Гончаренко, та ін., 2014)

Щоб повністю зрозуміти зміст речення, важливо враховувати контекст, інтонацію та використання мови мовцем. Вживання правильних слів, граматичних частин і конструкцій допомагає точно передати інформацію та виразити намір співрозмовника.

Знання синтаксичної структури речень у китайській мові є важливим для вивчення та ефективного використання мови. Відпрацювання та вивчення різних варіантів синтаксичних конструкцій допомагає розвивати вміння правильно складати речення та висловлювати свої думки китайською мовою.

2.3 Використання пунктуації у китайській мові

Кожен, хто хоче осягнути китайську грамоту, повинен вивчати використання пунктуації у китайській мові. Не є виключенням те, що ця тема є однією з найскладніших, але водночас є найважливішим аспектом, що допоможе зрозуміти мову досконало. Слід зазначити, що крім незвичних китайських знаків, у мові зустрічається і запозичена Європейська пунктуція, що є доказом того, як різні мови світу взаємодіють між собою і впливають одна на одну.

Ознайомившись із стародавніми китайськими трактатами, можна також прослідкувати, що раніше тексти писалися зверху вниз і зправо наліво. У текстах розділові знаки майже не використовувалися, адже китайці тривалий час послуговувалися ієрогліфами замість неї.

Використання пунктуації в китайській мові є важливою частиною орфографії та граматики. Хоча в китайському письмі між словами немає пробілів, використання розділових знаків допомагає розділяти речення та вказувати на паузи, наголос та інші синтаксичні зв'язки. Наприклад:

Крапка (。):

Крапка використовується в кінці речення, щоб позначити його завершення. Він позначає повну паузу та розділяє речення. Наприклад: 我喜欢学习中文。(Wǒ xǐhuān xuéxí Zhōngwén.) - Мені подобається вивчати китайську мову. Або 朋友后天要去南非工作。(Péngyǒu hòutiān yào qù nánfēi gōngzuò.) - Мій друг післязавтра їде на роботу до Південної Африки.

Кома (,):

Кома використовується для відокремлення фраз, слів або речень у реченні. Він позначає коротку паузу або розбиває речення на частини. Наприклад: 我喜欢吃中国菜, 特别是北京烤鸭。(Wǒ xǐhuān chī Zhōngguó cài, tèbié shì Běijīng kǎoyā.) - Мені подобається китайська кухня, особливо качка по-пекінськи. (Конверський, 2015).

Знак питання (?):

Знаки питання вживаються в кінці речення для позначення питання. Вони позначають повну паузу і показують, що речення є питанням. Наприклад: 你喜不喜

欢中国文化? (Nǐ xǐbùxǐhuān Zhōngguó wénhuà?) - Вам подобається китайська культура?

他那么忙, 来得了吗? (Tā nàme máng, láidéleǎo ma?) - Він дуже зайнятий, він може прийти?

我想用一下你的电脑, 可以吗? (Wǒ xiǎng yòng yīxià nǐ de diànnǎo, kěyǐ ma?) - Я хочу скористатися твоїм комп'ютером, можна?

Знак оклику (!):

Знаки оклику вживаються для вираження сильних емоцій, захоплення, радості чи обурення(朱德熙, 2014). Вони стоять у кінці речення та показують наголос у твердженні. Наприклад: 太好了! (Tài hǎo le!) - Чудово! 快走吧! (Kuàizǒu ba!) - Ходімо!

Дужки (()):

Дужки використовуються для вираження додаткової інформації, коментарів, пояснень чи уточнень. Вони використовуються для вставки в середині речення та допомагають відокремити цю інформацію від основної частини. Наприклад: 我(昨天)去了北京。(Wǒ (zuótiān) qù le Běijīng.) - (Вчора) я поїхав до Пекіна.

Лапки (""):

Лапки використовуються для позначення прямої мови, цитат, наголосу окремих слів чи словосполучень. Вони служать для того, щоб підкреслити текст і відрізнити його від інших частин речення. Наприклад: 他对我说: "你做得很好!" (Tā duì wǒ shuō: "Nǐ zuò dé hěn hǎo!") - Він сказав мені: "Ти добре зробив!". (Бондаренко, 2015). 他对爸爸说: "爸, 我要到乌克兰去工作了。" (Tā duì bà bà shuō: "Bà, wǒ yào dào wūkèlán qù gōngzuòle.") - Він сказав батькові: "Тату, я їду працювати в Україну". 我把"被子"说成"杯子"。(Wǒ bǎ "bèizi" shuō chéng "bēizi".) - Я сказав "ковдра" як "чашка".

他说: "我很高兴见到你!" (Tā shuō: "Wǒ hěn gāoxìng jiàn dào nǐ!") - Він сказав: "Я дуже радий зустрітись з вами!"

Двокрапка (:):

Двокрапка використовується для введення цитат, пояснень, списків або для передачі подальшої інформації. Він вказує на повну паузу та використовується для виділення та розділення тексту. Наприклад: 我有很多爱好：旅行、看书。(Wǒ yǒu hěnduō àihào:lǚxíng, kànshū) тощо.

Тире(-):

У китайській мові є два види тире: звичайне (-) і довге (—). Обидва тире використовуються для позначення паузи чи перерви в реченні. Звичайне тире (-) використовується для позначення діапазонів чисел, у збірниках творів, ім'я автора та заголовка твору, а також його можна використовувати для розділення частин речення, передачі довшого зв'язку або вказівки на зміну місця чи часу. Наприклад: 我想-我该如何解决这个问题? (Wǒ xiǎng-wǒ gāi rúhé jiějué zhège wèntí?) - Я думаю - як я можу вирішити цю проблему?

Довге тире (—) використовується для виділення вставних частин речення, для позначення діалогів у художній літературі, для розділення розділових частин складного складеного слова та в інших випадках, де потрібно виділити певну інформацію. Наприклад: 我要买一个针—头。(Wǒ yāomǎi yīgè zhēn—tóu.) - Я хочу купити голку.

Коса риска(、):

Коса риска використовується для розділення послідовних елементів у списку або переліку. Це допомагає показати, що елементи різні, але взаємопов'язані. Наприклад:

我喜欢吃苹果、橙子和香蕉。(Wǒ xǐhuān chī píngguǒ, chéngzi hé xiāngjiāo.) - Я люблю їсти яблука, апельсини та банани.

Крапка з комою (;):

Крапка з комою використовується для позначення розділення речень, пов'язаних за змістом, але мають незалежне значення. Це означає довшу паузу, ніж кома, але коротшу, ніж крапка. приклад:

我去过北京；我也去过上海。(Wǒ qùguò Běijīng; wǒ yě qùguò Shànghǎi.) - Я був у Пекіні; я також був у Шанхаї.

Вигук (嘿! 哎呀!):

Вигуки використовуються для вираження різних емоцій, таких як подив, розчарування, радість тощо. Різні вигуки можуть мати різні китайські ієрогліфи залежно від вимови звуку. приклад:

嘿! 你怎么在这里? (Hēi! Nǐ zěnmē zài zhèlǐ?) - Вау! Як ти тут опинився?

哎, 小心些! (Āi, xiǎoxīn xiē!) - Агов, обережніше!

嘿, 谁在那儿? (Hēi, shéi zài nà'er?) - Гей, хто там?

Лапки(«»):

Лапки використовуються виключно для назв книг, статей та документів. Також вони пишуться на всю висоту ієрогліфа – це головна відмінність від інших лапок.

Наприклад: 爸爸去书房拿出来一本《中国地图》。(Bàba qù shūfáng ná chūlái yī běn

《zhōngguó dìtú》.) - Тато пішов до кабінету і дістав копію “Карти Китаю”.

老师给了我一本《世界地图》。(Lǎoshī gěile wǒ yī běn 《shìjiè dìtú》.) - Вчитель дав мені “Карту світу”.

Розділові знаки в китайській мові можна розміщувати на різних рівнях тексту, наприклад, між реченнями або всередині речення, щоб вказати на розділення груп значень або ідей. (Колодко, Коломієць, Гончаренко та ін. 2014).

Хоча пунктуація в китайській мові використовується не так широко, як у деяких інших мовах, розуміння та вживання правильної пунктуації має важливе значення для забезпечення ясності та точності спілкування. Правильне використання розділових знаків допомагає структурувати речення та чіткіше й ефективніше передавати значення.

Виновок до Розділу 2

У 2 розділу було розглянуто три аспекти організації слів у китайській мові: морфологічна структура слова, синтаксична структура речень і використання знаків пунктуації.

Морфологічна структура слів китайської мови відрізняється від багатьох інших мов. Китайські слова зазвичай складаються з морфеми, яка вказує на основне значення слова. Хоча бувають випадки, коли слова складаються з двох або більше морфем, вони рідкісні. Морфеми можуть мати як лексичне, так і граматичне значення.

Синтаксична будова речень китайської мови заснована на послідовному розташуванні слів. Не існує жорстких правил, які диктують фіксований порядок слів у реченні, але загальна тенденція полягає в тому, щоб підмет ставився перед присудком. Ця гнучкість синтаксичної структури дозволяє виражати різні значення та емоції шляхом зміни порядку слів.

Використання розділових знаків у китайській мові менш виражене, ніж у деяких інших мовах. Проте є деякі розділові знаки, такі як кома, крапка, знак оклику та знак питання, які використовуються для позначення пауз, розділення речень і вираження емоцій.

Знання організації слів у китайській мові є важливим для розуміння та використання мови. Розуміння морфологічних і синтаксичних структур допоможе покращити навички мовлення та спілкування китайською мовою.

ВИСНОВКИ

У даній роботі проведено дослідження функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювання в китайській мові. Метою дослідження було дослідити, проаналізувати та класифікувати мовні засоби та структури, які використовуються для досягнення різних цілей спілкування в китайській мові залежно від їх функціонально-прагматичної ролі та контексту.

При вивченні функціонально-прагматичних особливостей організації мови в китайській мові виявлено, що спілкування китайською мовою має свої особливості, які потребують спеціального вивчення та осмислення. Щоб досягти високого рівня комунікативної компетенції в китайській мові, необхідно володіти не тільки лексико-граматичними навичками, а й розуміти функціональні та прагматичні аспекти організації мови.

При аналізі мовних засобів і структур, які використовуються в китайській мові, виявлено, що вони мають різноманітні функціональні та прагматичні особливості, які сприяють досягненню певних цілей спілкування. Існують спеціальні вислови, наприклад, для вираження поваги, вітання, прохання, подяки та інших комунікативних дій.

Крім того, проведено класифікацію функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювань у китайській мові залежно від їх комунікативної ролі та контексту. Така класифікація дає змогу систематизувати різні типи висловлювань і зрозуміти їх комунікативну функцію в конкретних ситуаціях спілкування.

Тому дане дослідження підкреслює важливість розуміння функціональних і прагматичних особливостей організації висловлювань китайською мовою для досягнення успішної комунікації з представниками китайської культури. Отримані результати можуть бути корисними студентам, які вивчають китайську мову, а також перекладачам та іншим спеціалістам, які займаються міжкультурною комунікацією з китайськомовними партнерами.

Дослідження підтвердило, що вивчення функціональних і прагматичних аспектів організації мови в китайській мові є важливим елементом успішного

спілкування. Знання про використання мовних засобів і структур для досягнення конкретних цілей спілкування допомагають уникнути непорозуміння і покращити взаєморозуміння між мовними групами.

Крім того, класифікація функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювань у китайській мові забезпечує системний підхід до вивчення цих аспектів, дозволяє класифікувати різні типи висловлювань і зрозуміти їх роль у комунікації.

Загалом вивчення функціональних і прагматичних особливостей організації мови в китайській мові має велике значення для міжкультурної комунікації та сприяє покращенню взаєморозуміння між представниками різних культур. Результати цього дослідження можуть бути використані як основа для подальших досліджень у галузі китайської мови та міжкультурної комунікації.

Для досягнення успішного спілкування з китайськомовними співрозмовниками рекомендується вивчати не тільки лексико-граматичні аспекти мови, а й функціонально-прагматичні особливості організації мови. Знання цих особливостей допоможе вам налагодити ефективне та відповідне спілкування, зрозуміти виразні вимоги китайської культури та уникнути неприємних ситуацій.

Висновки даної курсової роботи підкреслюють важливість вивчення функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювань у китайській мові та підкреслюють необхідність подальших досліджень у цьому напрямку.

Отже, вивчення функціонально-прагматичних особливостей організації висловлювання в китайській мові є важливим елементом успішного спілкування з представниками китайської культури. У дослідженні наголошується на необхідності розуміння мовних засобів і структур, що використовуються для досягнення різних цілей спілкування, а також класифікації цих ознак залежно від їх функціонально-прагматичної ролі та контексту.

论文摘要

学年论文的主题为：：“汉语言语组织的功能和语用特征。”

工作主题：汉语语言组织的功能和语用方面的研究。

本学期论文对汉语话语组织的功能和语用特征进行了系统化和分析。本研究的目的是研究这些特征，分析汉语中用于实现不同交际目标的语言手段和结构，并根据其交际作用和语境对功能语用特征进行分类。

本书第一章探讨了汉语言语功能语用组织的概念、汉语的特征以及言语功能的分类。第二章介绍汉语的词语组织，包括词语的形态结构、句子的句法结构以及标点符号的使用。

研究表明，汉语具有影响语言组织的特定功能和语用特征。分析了用于实现各种交际目标的语言手段和结构。考虑到话语的作用和上下文，对话语的功能和语用特征进行了分类。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Бацевич, Ф. С. (2014). Нариси з лінгвістичної прагматики. Львів: ПАІС.

Беляєва, А. В. (2016). Класифікація частин мови у китайській мові. Молодий вчений, 6, 346-349.

Бондаренко, І. П. (2015). Мовні та літературні зв'язки України з країнами Сходу. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго.

Бондаренко, І.П., & Комарницька, Т.К. (2014). Актуальні напрями і проблеми сучасної лінгвістики: навчальний посібник для студентів-сходознавців. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго.

Васько, Р.В., Валігура, О.Р., & Козуб, Л.С. (2016). Сучасні лінгвістичні дослідження: Хрестоматія. Тернопіль: Вектор.

Война, М. О., Воробей, О. С., Гончаренко, О. М., & Ісаєва, Н. С. (2016). Китайська мова. Базовий курс: підручник для студ. вищ. навч. закл. Харків: Фоліо.

Жень, Х., Ісаєва, Н. С., & Кірносорова, Н. А. (2017). Китайська мова в темах: навч. посіб. Київ: КНУ.

Зозуля, І. Є.Ян, Ке (2019). Багатство китайської мови.

Кірносорова, Н.А. (2014). Практична фонетика китайської мови. Київ: НАККиМ.

Кірносорова, Н.А. (2017). Практична граматики китайської мови. Київ: ВПЦ "Київський університет".

Козоріз, О. П. (2014). Практична граматики сучасної китайської мови: навч. посіб. Київ: ВПЦ "Київський університет".

Колодко, С. А., Коломієць, Н. В., Гончаренко, О. М., & ін. (2014). Китайсько-український словник: 80000 слів. Київ: ТОВ "Видавництво "Консультант".

Конверський, А. Є. (2015). Основи методології та організації наукових досліджень: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури.

Корбутяк, В. І. (2014). Методологія системного підходу та наукових досліджень: навчальний посібник. Рівне: НУВГП.

Крушельницька, О. В. (2019). Методологія та організація наукових досліджень: навчальний посібник. Київ: Кондор.

Любимова, Ю. С. (2019). Модальна частка у сучасній китайській мові: функціонально-семантичний аспект. *Закарпатські філологічні студії*, 2(7), 66-70.

Марцин, В. С. (2013). *Основи наукових досліджень: навчальний посібник*. Львів: Ромус-Поліграф.

Мурашевич, К.Г. (2013). *Вступ до східної філології: навч. посіб. для студентів другого курсу спеціальності "Мова та література (китайська)"*. Київ: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет".

Паламарчук, О. Л., Стрельчук, Г. П., Ісаєва, Н. С., Кірносова, Н. А., & Шевченко, М. В. (2015). *Українсько-китайський словник лінгвістичної термінології*. Київ: ВПЦ "Київський університет".

Палеха, Ю. І. (2013). *Основи науково-дослідної роботи: навчальний посібник*. Київ: Ліра-К.

Селіванова, О. О. (2018). Загальні й лінгвістичні методи дослідження. *Лінгвістика: напрями та проблеми*. Полтава: Довкілля-К, С. 48–64.

Тищенко, К. І. (2014). *Метатеорія мовознавства*. К.: Основи. Шейко, В. М. *Організація та методологія дослідницької діяльності: підручник*. Київ: Знання, 2011.

Чорнобай, В. П., & Лосєв, О. С. (2018). *Китайська мова: підручник для вищих навч. закладів. Початковий курс*. Київ: Знання.

Шевченко, О.М. (2014). *Основи ділової комунікації: китайська мова (вищий рівень)*. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка.

Li, D., & Cheng, M. (2018). *A Practical Chinese Grammar for Foreigners*. Beijing: Sinolingua.

Ross, C., & Ma, J. H. S. (2016). *Modern Mandarin Chinese Grammar: A Practical Guide*. New York: Routledge.

朱德熙. (2014). *语法答问*. 北京: 商务印书馆.

王力. (2015). *王力文集*. 第六卷. *语言理论*. 山东: 山东教育出版社.

赵元任. (2013). *语言学论文集*. 北京: 商务印书馆.

高名凯. (2017). *语法理论*. 北京: 商务印书馆.